

Virši zili, virši sārta

E. Zālīte

E. Rozenštrauhs

Vir-ši zi - li, vir-ši sār - ti tā kā
jū - ra zib un zied. Pē-dē-jie šie go-da
vār - ti, va-sa - rai kur cau-ri iet.

Vēl gan silti vēji staigā,
Bites ziedos saldi san,
Bet jau klusā dabas vaigā
Rudens tuvums jaužams man.

Skumji zilos viršos skatos,
Cilvēks mīļš man prātā nāk,
Kuram mīkstos, tumšos matos
Daži sudrabet jau sāk.

Rodas karsta vēlēšanās
Rokas tam ap kaklu vīt,
Kamēr viņa dzīslās, manās
Vēl no vasaras kas mīt.

Paies gadi, norims ilgas,
Acīs uguns izdzisīs,
Dvēseli kā sausas smilgas
Saltas, tukšas dienas tīs.

Ja zied lūpas, kvēlo skati,
Steidzies mīlu ņemt un dot.
Zili virši, sirmi mati
Rudeni sāk iešūpot.